

גילוי דעת: לשים קץ לבידוד של רצועת עזה!

השלכותיו של הבידוד המדיני, הכלכלי והחברתי המוטל על רצועת עזה, הכבושה עדיין בפועל בידי ישראל, הן הרות אסון לעתיד השלום והביטחון באזור, והרסניות להתפתחותו.

בידוד של רצועת עזה אינו מונע את ירי הרקטות מרצועת עזה לתוך מדינת ישראל. כל תושבי רצועת עזה חשופים להתקפות ישראליות מתמשכות. כל האזרחים באזור, ישראלים ופלסטינים כאחד, חייבים ליהנות מהגנת החוק הבינלאומי.

אנחנו החתומים מטה, ארגונים פלסטיניים, ישראלים ובינלאומיים לזכויות אדם ולפיתוח אזורי, קוראים קריאה דחופה לשים קץ למצור הישראלי על רצועת עזה, לסיים את בידוד הבינלאומי ולאפשר את קיומו של דו-שיח ופיוס בין הזרמים הפלסטיניים.

כמו-כן, אנו קוראים לשים קץ לארבעים שנות הכיבוש הישראלי למען הצדק, ולמען השלום.

"אנחנו חוששים מהרס החברה שלנו. המצור על רצועת עזה הוא פשע נוראי. אני רוצה לומר לעולם: אל תאמרו שלא ידעתם."
האגודה לתרבות ולמחשבה חופשית, עזה

"המצור מונע את היצוא, ולכן בעלי החוות מזניחים את הגידולים שלהם. הפלישות הישראליות גורמות הרס עצום לאדמה ולמפעלים. רוב ענפי התעשייה בעזה עומדים בפני אבדון. הדבר מהווה ענישה קולקטיבית, ויש לשים לכך קץ."
ועדות הסעד החקלאיות הפלסטיניות (PARC)

"עזה איננה יכולה להתקיים במנותק מהגדה המערבית. הרצועה זקוקה לגבולות פתוחים ולגישה. אי-אפשר לנתק מיליון וחצי אנשים ממסחר וממים."
ארגון "מדיקל רליף", עזה / הגדה המערבית

"עזה היא כלא. אין מילה אחרת לתאר את המצב. מיליון וחצי אנשים לכודים בעזה והתוצאה היא אלימות. אינני מדברת רק על האלימות בין הזרמים השונים – גם שיעורי האלימות במשפחה נמצאים בעלייה."
המרכז לענייני נשים, עזה

"כיצד יכולה עזה להיות מקום נורמאלי? כיצד נוכל לנהל כאן חיים נורמאליים? ראשית כל, חייב להיות חופש תנועה בין רצועת עזה לבין הגדה המערבית, וגישה חופשית לעולם הרחב."
המרכז הפלסטיני לזכויות האדם, עזה

במהלך ארבעים שנה גרמו הכיבוש הישראלי ומדיניות הבידוד והסגר בגדה המערבית, ברצועת עזה ובמזרח ירושלים, – להפרדה ולפיצול בין אוכלוסיות ברחבי השטחים הפלסטיניים הכבושים.

בתחילת שנות התשעים החלה ישראל לאכוף את מדיניות הסגר על עזה ומאז ניכרות השפעותיו הגוברות על הגישה לחינוך, לטיפול רפואי ולתעסוקה. למדיניות הסגר יש השלכות משמעותיות על הכלכלה הפלסטינית.

מיליון וחצי פלסטינים כלואים כיום למעשה ברצועת עזה ותלויים בסיוע בינלאומי. האוכלוסייה סובלת ממחסור בצרכי הקיום החיוניים, הכלכלה המקומית משותקת כמעט לחלוטין, והפיתוח נעצר. **מעל ל-80 אחוז מאוכלוסיית עזה חיים מתחת לקו העוני.**

ישראל, שמתנערת מאחריותה ככוח הכובש בעזה אוטמת את הרצועה באמצעות סגירת כל גבולותיה, ביבשה, בים ובאוויר. ישראל מגדירה את עזה כישות עוינת, מקצצת בדלק ומאימת לנתק את זרם החשמל. מדובר במדיניות של ענישה קולקטיבית אסורה, השמה ללעג את החוק הבינלאומי. מדיניות זו גורמת להעמקת הייאוש והתסכול בתוך רצועת עזה ואינה מספקת ביטחון – לא לישראלים ולא לפלסטינים. חיוני להבין שביטחונם של הצדדים תלוי זה בזה.

הקהילה הבינלאומית הביאה להחרפת המצב בכך שבודדה עוד יותר את רצועת עזה ואימצה מדיניות של "הגדה תחילה" בתחומי הסיוע והדיפלומטיה. מדיניות זו דנה מיליון וחצי אנשים לחיי עוני. ההתמוטטות האלימה של ממשלת האחדות הפלסטינית ביוני 2007 והקרע בין החמאס בעזה לפתח ברצועת עזה, העמיקו עוד יותר את בידודה של הרצועה על חשבון האוכלוסייה המרוששת ממילא.

המשך מדיניות הבידוד הינו מעשה בלתי חוקי שיגרום סבל נוסף וירחיק את השלום מן האזור כולו.

- **הזכות לעבודה ולרמת חיים נאותה:** הכלכלה נהרסה - 85 אחוז מהמפעלים היצרניים ברצועת עזה נסגרו; מעל 70,000 עובדים איבדו את מקומות העבודה שלהם; הייבוא והיצוא חסומים; והייצור נפסק כמעט כליל.
- **הזכות לבריאות:** התנאים המידרדרים והמחסור בציוד רפואי מצמצמים את יכולתם של בתי החולים בעזה לטפל בחולים. בקשותיהם של חולים לצאת את עזה על מנת לקבל טיפול רפואי - שאינו זמין ברצועה - מסורבות לעיתים קרובות.
- **הזכות לחינוך:** סטודנטים מעזה אינם יכולים ללמוד באוניברסיטאות בגדה המערבית או בחוץ לארץ. המחסור בחומרי גלם מונע הדפסה של ספרי לימוד. התפתחותו האינטלקטואלית של הדור הבא, נפגעת קשות, דבר שיש לו השלכות חמורות על פיתוח האזור בעתיד.
- **הזכות לחיים:** בידודה של רצועת עזה אינו מונע את ירי הרקטות מרצועת עזה לתוך מדינת ישראל. כל תושבי רצועת עזה חשופים להתקפות ישראליות מתמשכות. כל האזרחים באזור, ישראלים ופלסטינים כאחד, חייבים ליהנות מהגנת החוק הבינלאומי.

הארגונים המפורטים להלן חתמו על המקור האנגלי של הצהרה זו בלבד, אותו ניתן למצוא בכתובת www.christianaid.org.uk/gaza_statement.

עדאלה: המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל; אלדמיר לתמיכה באסירים ולמען זכויות אדם; אל-חק; האגודה הערבית לזכויות האדם; בדיל – מרכז המשאבים לזכויות התושבות והפליטים הפלסטיניים; Broederlijk Delen; בצלם; Care International UK; CODA International; Christian Aid; דיאקוניה; המועצה להבנה ערבית-בריטית; האגודה לתרבות ולמחשבה חופשית; מרכז עזה לבריאות הנפש (GCMHP); גישה: מרכז

לשמירה על הזכות לנוע; המוקד להגנת הפרט; רשת זכויות הדיור והאדמה – קואליציית הביטט הבינלאומית; אתיג'אה – איחוד עמותות ערביות; סיוע רפואי לפלסטינים; אל-מיזאן; Medico International; מועצת הכנסיות של המזרח התיכון; Norwegian Church Aid; ועדות הסיוע החקלאיות הפלסטיניות (PARC); המרכז הפלסטיני לזכויות האדם; המאבק הפלסטיני-הבינלאומי לשים קץ למצור על עזה; ארגון "מדיקל רליף" הפלסטיני (PMRS); רשת הארגונים הפלסטיניים הלא-ממשלתיים (PNGO); רופאים לזכויות אדם – ישראל; פורום הארגונים הלא-ממשלתיים הצרפתיים למען פלסטין; הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל; War on Want; Trócaire; Swedish Cooperative Centre; המרכז לענייני נשים; תוכנית השיקום של ה-YMCA וה-YMCA בבית סאחור; יוזמת הסנגור המשותף של ה-YMCA וה-YWCA.